31979L0923

TARYBOS DIREKTYVA
1979 m. spalio 30 d.
dėl vandenų, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, kokybės

(79/923/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 ir 235 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [3],

kadangi aplinkos apsauga ir jos kokybės gerinimas skatina priimti konkrečias priemones, reikalingas apsaugoti vandenis nuo taršos, įskaitant vandenis, kuriuose veisiasi vėžiagyviai;

kadangi būtina apsaugoti tam tikras vėžiagyvių populiacijas nuo įvairių žalingų padarinių, atsirandančių dėl į jūrą išliejamų taršą sukeliančių medžiagų;

kadangi 1973 m. [4] ir 1977 m. [5] Europos Bendrijų veiksmų programose aplinkosaugos klausimais numatyta, kad kokybės tikslų turi būti siekiama kartu nustatant įvairius reikalavimus, kuriuos turi atitikti aplinka, *inter alia*, nustatant parametrus vandenims, įskaitant tuos, kuriuose veisiasi vėžiagyviai;

kadangi įvairiose valstybėse narėse jau galiojančių arba rengiamų nuostatų dėl vandenų, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, kokybės reikalavimų skirtumų gali susidaryti skirtingos konkurencijos sąlygos ir tokiu būdu turėti tiesioginę įtaką bendrosios rinkos funkcionavimui; kadangi dėl šios priežasties šios srities įstatymai turėtų būti suderinti, kaip numatyta Sutarties 100 straipsnyje;

kadangi šį įstatymų derinimą, remiantis platesnės apimties nuostatomis, būtina sujungti su Bendrijos veiksmais, nukreiptais įgyvendinti vieną Bendrijos tikslų aplinkos apsaugos ir gyvenimo kokybės gerinimo srityse; kadangi todėl turi būti nustatytos tam tikros konkrečios nuostatos; kadangi Sutartyje tam tikslui pasiekti nebuvo numatyti konkretūs įgaliojimai, būtina taikyti jos 235 straipsnį;

kadangi direktyvos tikslams įgyvendinti valstybės narės turės priskirti vandenis, kuriems taikys ir nustatys tam tikrus parametrus atitinkančias ribines vertes; kadangi taip priskirti vandenys šias vertes turės atitikti šešerius metus nuo priskyrimo pradžios;

kadangi tikrinant vandenų, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, kokybę turės būti imamas mažiausias mėginių kiekis ir atliekami priede nurodytų parametrų matavimai; kadangi tokių mėginių ėmimas gali būti sumažintas arba sustabdomas atsižvelgiant į matavimų duomenis;

kadangi tam tikrų gamtinių sąlygų valstybės narės negali kontroliuoti, ir todėl yra būtina numatyti galimybę tam tikrais atvejais nukrypti nuo šios direktyvos;

kadangi technikos ir mokslo pažanga gali paskatinti daryti skubias kai kurių šios direktyvos prieduose nustatytų reikalavimų pataisas; kadangi, kad būtų palengvintas šiam tikslui reikalingų tokių priemonių įdiegimas, turėtų būti nustatyta tvarka, sukurianti glaudų bendradarbiavimą tarp valstybių narių ir Komisijos; kadangi toks bendradarbiavimas turėtų vykti Derinimo su technikos ir mokslo pažanga komitete, įsteigtame pagal 1978 m. liepos 18 d. Tarybos direktyvos 78/659/EEB dėl gėlojo vandens, kuriam reikalinga apsauga arba kurį reikia gerinti, kad būtų išsaugoma žuvų gyvybė, kokybės 13 straipsnį [6];

kadangi ši direktyva pati negali užtikrinti iš vėžiagyvių pagamintų produktų vartotojų apsaugos; kadangi tam tikslui pasiekti Komisija kaip galima greičiau turėtų pateikti pasiūlymus,

---

[1] OL C 283, 1976 11 30, p. 3.
[2] OL C 133, 1977 6 6, p. 48.
[3] OL C 114, 1977 5 11, p. 29.
[4] OL C 112, 1973 12 20, p. 3.
[5] OL C 139, 1977 6 13, p. 3.
[6] OL L 222, 1978 8 14, p. 1.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Šioje direktyvoje nagrinėjama vandens, kuriame veisiasi vėžiagyviai, kokybė ir ši direktyva yra taikoma tiems pakrančių ir sūriems vandenims, kuriuos valstybės narės numato reikalingus apsaugos arba jų kokybės pagerinimo, kad būtų palaikoma vėžiagyvių (dvigeldžių ir pilvakojų moliuskų) gyvybė ir prieauglis, ir tokiu būdu būtų prisidedama prie žmogaus tiesiogiai valgomų iš vėžiagyvių pagamintų produktų aukštos kokybės.

2 straipsnis

Vandenims, kuriuos priskiria valstybės narės taikytini parametrai yra išvardyti priede.

3 straipsnis

1. Valstybės narės nustato vėžiagyviams gyventi ir veistis priskirtuose vandenyse priedo G ar I skiltyse išvardytų parametrų vertes. Šios vertės atitinka abiejuose skiltyse esančius komentarus.

2. Valstybės narės nenustato mažesnių verčių nei pateikta priedo I skiltyje ir stengiasi laikytis G skiltyje nurodytų verčių, atsižvelgdamos į 8 straipsnyje išdėstytus pricipus.

3. Išleidžiant nuotekas, turinčias „organinių halogenintų medžiagų“ ir „metalų“ grupėms priklausančių medžiagų, nuotekų išleidimo normos, valstybių narių nustatytos pagal 1976 m. gegužės 4 d. Tarybos direktyvą 76/464/EEB dėl tam tikrų į Bendrijos vandenis išleidžiamų pavojingų medžiagų sukeltos taršos [1], turi būti taikomos tuo pačiu metu kaip ir kokybės tikslai ir kiti iš šios direktyvos kylantys įsipareigojimai, ypač susijusieji su mėginių ėmimu.

4 straipsnis

1. Valstybės narės iš pradžių dvejų metų laikotarpyje nuo šios direktyvos paskelbimo priskiria vandenis, kuriuose gali gyventi ir veistis vėžiagyviai.

2. Vėliau valstybės narės gali papildomai priskirti ir kitus vandenis.

3. Valstybės narės gali iš naujo išnagrinėti tam tikrų vandenų priskyrimą, ypač dėl veiksnių, nenumatytų priskyrimo metu, atsižvelgdamos į 8 straipsnyje nurodytą principą.

[1] OL L 129, 1976 5 18, p. 23.

5 straipsnis

Valstybės narės sudaro programas siekdamos mažinti taršą ir užtikrinti, jog priskirtieji vandenys pagal 4 straipsnį per šešerius metus nuo priskyrimo atitiktų tiek valstybių narių pagal 3 straipsnį nustatytas vertes, tiek priedo G ir I stulpeliuose pateiktus komentarus.

6 straipsnis

1. Kad būtų įgyvendintas 5 straipsnis, priskirtieji vandenys laikomi atitinkančiais šios direktyvos nuostatas, jeigu tokių vandenų mėginiai, per 12 mėnesių paimti priede nustatytais mažiausiais laiko intervalais ir toje pat mėginių ėmimo vietoje rodo, kad jie atitinka valstybių narių pagal 3 straipsnį nustatytas vertes ir priedo G ir I stulpelių komentarus, t. y.:

— 100 % mėginių pagal parametrus, priklausančius „organinių halogenintų medžiagų“ ir „metalų“ grupėms,

— 95 % mėginių pagal parametrus „druskingumas“ ir „ištirpęs deguonis“,

— 75 % mėginių kitiems priede išvardytiems parametrams.

Jeigu pagal 7 straipsnio 2 dalį mėginiai pagal visus priede išvardytus parametrus, išskyrus parametrus, priklausančius „organinių halogenintų medžiagų“ ir „metalų“ grupėms, imami rečiau negu nurodyta priede, tai visi mėginiai turi atitikti pirmiau išvardytas vertes ir komentarus.

2. Skaičiuojant šio straipsnio 1 dalyje numatytus procentinius santykius, neatsižvelgiama į valstybių narių pagal 3 straipsnį nustatytų verčių arba priedo G ir I stulpeliuose pateiktų komentarų neatitinkančius pavyzdžius, kai šie pavyzdžiai gauti dėl stichinių nelaimių.

7 straipsnis

1. Kompetentingos institucijos valstybėse narėse mėginius paima ne rečiau, kaip nustatyta priede.

2. Jeigu kompetentinga institucija užregistruoja, kad priskirtų vandenų kokybė daug geresnė už tą, kuri būtų laikantis reikalavimų vertėms, nustatytoms pagal 3 straipsnyje numatytą tvarką, ir laikantis priedo G ir I stulpelių komentarų, mėginius galima paimti rečiau. Kai vanduo neteršiamas arba kai nėra pavojaus, kad vandenų kokybė galėtų blogėti, atitinkamos kompetentingos institucijos gali nuspręsti, jog mėginių imti nebūtina.

3. Jeigu imant mėginius nustatoma, kad pagal 3 straipsnį arba priedo G arba I stulpeliuose esančius komentarus nustatytos vertės nepaisoma, kompetentinga institucija nustato, ar tai

atsitiktinis rezultatas, natūralus reiškinys ar tarša, ir patvirtina atitinkamas priemones.

4. Tikslią mėginių ėmimo vietą, artimiausią atstumą nuo šios vietos iki tos vietos, kur buvo išleisti teršalai, bei gylį, kuriame turi būti imami mėginiai, nustato kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, ypač remdamasi vietos aplinkos sąlygomis.

5. Naudotini pamatiniai analizės metodai konkrečių parametrų vertėms apskaičiuoti yra pateikti priede. Laboratorijos, taikančios kitus metodus, užtikrina, kad gautieji rezultatai bus lygiaverčiai arba panašūs į apibrėžtuosius priede.

8 straipsnis

Priemonių, kurių imamasi pagal šią direktyvą, įgyvendinimas jokiu būdu negali nei tiesiogiai, nei netiesiogiai tapti pakrančių ir sūrių vandenų padidėjusios taršos priežastimi.

9 straipsnis

Valstybės narės priskirtiems vandenims bet kuriuo metu gali nustatyti griežtesnes reikalaujamas vertes už nustatytąsias šioje direktyvoje. Jos taip pat gali nustatyti reikalavimus ir kitiems parametrams nei numatyta šioje direktyvoje.

10 straipsnis

Jeigu valstybė narė numato priskirti vandenis, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, visai greta kitos valstybės narės sienos, šios valstybės konsultuojasi, kad nustatytų tuos vandens ruožus, kuriems galėtų būti taikoma ši direktyva, bei tokių bendrai siekiamų kokybinių tikslų padarinius; po oficialių konsultacijų kiekviena suinteresuota valstybė narė apibrėžia tokius padarinius. Komisija gali dalyvauti šiuose svarstymuose.

11 straipsnis

Valstybės narės, susidarius ypatingoms oro arba geografinėms sąlygoms, gali nukrypti nuo šios direktyvos.

12 straipsnis

Tokius pakeitimus, kurie reikalingi priede esančioms parametrinėms G vertėms ir analizės metodams suderinti su technikos ir mokslo pažanga, priima komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 78/659/EEB 13 straipsnį, tos direktyvos 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

13 straipsnis

Valstybės narės, taikydamos šią direktyvą, pateikia Komisijai informaciją apie:

— vandenis, priskirtus pagal 4 straipsnio 1 ir 2 dalis santraukos forma,

— tam tikrų vandenų priskyrimo peržiūros rezultatus pagal 4 straipsnio 3 dalį,

— nuostatas, kurios nustatytos naujiems parametrams parengti, pagal 9 straipsnį.

Jeigu valstybė narė taiko 11 straipsnio nuostatas, apie tai ji nedelsdama praneša Komisijai, nurodydama priežastis ir numatomus laikotarpius.

Apskritai valstybės narės Komisijai, pastarajai pateikus pagrįstą prašymą, teikia visą šiai direktyvai taikyti reikiamą informaciją.

14 straipsnis

1. Valstybės narės šešerius metus nuo pirminio priskyrimo pagal 4 straipsnio 1 dalį ir paskui reguliariais laiko tarpais pateikia Komisijai išsamią ataskaitą apie priskirtuosius vandenis ir pagrindines jų savybes.

2. Komisija, iš anksto gavusi valstybės narės sutikimą, skelbia gautąją informaciją.

15 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję per dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos, įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

16 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge, 1979 m. spalio 30 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. O'KENNEDY

PRIEDAS

VANDENŲ, KURIUOSE VEISIASI VĖŽIAGYVIAI, KOKYBĖ

	Parametras	G	I	Pamatinis analizės metodas	Mažiausias mėginių ėmimo ir matavimo dažnumas
1.	pH, pH vienetas		7-9	— Elektrometrija. Matuojama vietoje mėginio ėmimo metu	Kas ketvirtį
2.	Temperatūra, °C	Išpylimas, turintis įtakos vandenims, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, neturi padidinti šių vandenų temperatūros daugiau nei 2 °C, palyginti su nepaveiktais vandenimis		— Termometrija. Matuojama vietoje mėginio ėmimo metu	Kas ketvirtį
3.	Spalvos (po filtravimo), mg dalelių/l		Dėl išpylimo, turinčio įtakos vandenims, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, vandens po filtravimo spalva neturi skirtis daugiau nei 10 mg dalelių/l nuo nepaveikto vandens	— Filtruojama per 0,45 μm membraną. Fotometrinis metodas, naudojant platinos/kobalto skalę	Kas ketvirtį
4.	Suspenduotos kietosios dalelės, mg/l		Dėl išpylimo, turinčio įtakos vandenims, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, suspenduotų kietųjų dalelių kiekis vandenyje neturi viršyti daugiau nei 30 % nepaveikto vandens kiekio	— Filtruojama per 0,45 μm membraną, džiovinama 105 °C temperatūroje ir sveriama. — Centrifuguojama (ne trumpiau kaip 5 minutes vidutiniu pagreičiu nuo 2 800 iki 3 200 g), džiovinama 105 °C temperatūroje ir sveriama	Kas ketvirtį
5.	Druskingumas, proc.	12–38 %	— ≤ 40 %. — Dėl išpylimo, turinčio įtakos vandenims, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, jų druskingumas neturi viršyti daugiau nei 10 % nepaveikto vandens druskingumo	Laidumo matavimas	Kas mėnesį

	Parametras	G	I	Pamatinis analizės metodas	Mažiausias mėginių ėmimo ir matavimo dažnumas
6.	Vandens prisotinimas deguonimi, proc.	≥ 80 %	— ≥ 70 % (vidutinė vertė), — jeigu atskirų matavimų metu gautoji vertė mažesnė nei 70 %, matavimai turi būti pakartoti, — atskiro matavimo metu negali būti gaunama mažesnė nei 60 % vertė, jeigu vėžiagyvių kolonijai plėstis nesukeliami pavojingi padariniai	— *Winkler* metodas. — Elektrocheminis metodas	Kas mėnesį, imant ne mažiau kaip vieną mėginį, kuris yra mažo deguonies kiekio pavyzdys, mėginio ėmimo dieną. Tačiau, jeigu įtariama, kad gali būti ženklūs paros svyravimai, kartą per dieną turi būti imami ne mažiau kaip du mėginiai
7.	Naftos angliavandeniliai		Vandenyse, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, angliavandenilių kiekis negali būti toks, kad: — ant vandens susidarytų matoma plėvelė ir (arba) jie nusėstų ant vėžiagyvių, — pakenktų vėžiagyviams	Vizualus apžiūrėjimas	Kas ketvirtį
8.	Organinės halogenintos medžiagos	Kiekvienos vėžiagyvio mėsoje esančios medžiagos koncentracija turi būti taip apribota, kad ji pagal 1 straipsnį prisidėtų prie aukštos vėžiagyvių gaminių kokybės	Kiekvienos vandenyse, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, esančios medžiagos koncentracija neturi pasiekti arba viršyti bet kurio vėžiagyviams ir lervoms pavojingo lygio	Dujinė chromatografija, ekstrahavus atitinkamais tirpikliais ir išgryninus	Kas pusę metų
9.	*Metalai* Sidabras Ag Arsenas As Kadmis Cd Chromas Cr Varis Cu Gyvsidabris Hg Nikelis Ni Švinas Pb Cinkas Zn mg/l	Kiekvienos vėžiagyvio mėsoje esančios medžiagos koncentracija turi būti taip apribota, kad ji pagal 1 straipsnį prisidėtų prie aukštos vėžiagyvių gaminių kokybės	Kiekvienos vandenyse, kuriuose veisiasi vėžiagyviai, arba vėžiagyvio mėsoje esančios medžiagos koncentracija neturi pasiekti arba viršyti bet kurio vėžiagyviams ir lervoms pavojingo lygio. Turi būti atsižvelgta į šių metalų sinergizmo efektus	Atomų absorbcijos spektrometrija, atitinkamais atvejais su prieš tai atliekamu koncentravimu ir (arba) ekstrahavimu	Kas pusę metų

	Parametras	G	I	Pamatinis analizės metodas	Mažiausias mėginių ėmimo ir matavimo dažnumas
10.	Fekalinės žarnyno lazdelės/100 ml	≤ 300 vėžiagyvių mėsoje ir geldutės skystyje (1)		Metodas: praskiedimas su fermentacija skystuose substratuose ne mažiau kaip trijuose vamzdeliuose su trimis praskiedimais. Teigiamų vamzdelių subkultūros auginimas patvirtinimo terpėje. Apskaičiuojama pagal MPN (labiausiai tikėtinas skaičius). Inkubavimo temperatūra — 44 °C ± 0,5 °C	Kas ketvirtį
11.	Medžiagos, turinčios įtakos vėžiagyvių skoniui		Žemesnė koncentracija gali turėti įtakos vėžiagyvio skoniui	Vėžiagyvio patikrinimas jį ragaujant, jeigu manoma, kad jame gali būti viena iš medžiagų	
12.	Saksitoksinas (gaminamas dinoflagelatų)				

(1) Tačiau laukiant, kada bus priimta direktyva dėl iš vėžiagyvių pagamintų produktų vartotojų apsaugos, yra būtina, kad šios vertės būtų laikomasi vandenims, kuriuose gyvena tuojau pat žmonių valgomi vėžiagyviai.

Santrumpos:

G = rekomenduojamoji vertė,
I = privalomoji vertė.